

BARBARA RADZKA

ur. 1949; Zwoleń

Miejsce i czas wydarzeń	Lublin, PRL
Słowa kluczowe	Lublin, PRL, KUL, Stanisław Radzki, fotografia

Historia mojego teścia

Mój teść właśnie skończył szkołę Vetterów, miał się wybierać do Szwajcarii na studia, kiedy otworzyli właśnie KUL, no i zaczął studiować prawo, a potem ekonomię. W [19]20 roku oczywiście brał udział w bitwie warszawskiej razem ze swoim ojcem, który był, nawiasem, endekiem i był rajcą miejskim. No i po bitwie warszawskiej wrócił na studia, skończył te studia, był w ułanach, w jakimś korpusie wołyńskim. Miał nawet album, ale kiedyś oddałam takiemu panu, który właśnie był chyba w tym pułku i on w ogóle, jak się dowiedział, że mój teść ma album, to już było po śmierci teścia, to w ogóle obiecywał mi złote góry za ten album, więc powiedziałam, że jeśli mu tak bardzo zależy, to oddałam. Ale mam to w dokumentach, gdzieś tam jeszcze widnieje nazwa tego korpusu. A w czasie wojny, w [19]39 ten jego korpus był w kawalerii i został rozwiązany czym prędzej, jak weszli Sowieci. Teść wrócił do Lublina i zaraz w październiku został zgarnięty i osadzony na Zamku. Wyszedł z tego Zamku, po czym niebawem został zgarnięty i był jednym z pierwszych więźniów Oświęcimia, a później jeszcze w Groß-Rosen, w Oranienburgu, także po wojnie wracał z Niemiec i też cudem jakimś ocalał po raz n-ty. Gdzieś tam zatrzymał się na jakiejś parafii i przed nocą, zmęczony potwornie, odszedł jednak z tego domu parafialnego, a do rana z tej parafii nie zostało nic, weszli Niemcy czy Sowieci. Natomiast teść wojnę przeżył i zmarł [19]85 roku. Tu w ogóle prowadził praktykę adwokacką do [19]74, bo wtedy wyszła ustawa świeża na temat emerytury adwokatów. I po [19]74 mieli obowiązkowo iść na emeryturę i koniec. Mój teść się chyba nie mógł z tym pogodzić do końca, ponieważ on po prostu żył tą swoją pracą i on codziennie rano wychodził do sądu. Rzeczywiście miał swoich przyjaciół, młodych adwokatów, którym zlecał swoje sprawy, to znaczy on je prowadził, a oni tylko swoim nazwiskiem je pieczętowali. Teść zmarł nagle, a ponieważ kancelarię miał w domu, więc z moim mężem chcieliśmy zrobić remont w tej kancelarii, no i żeby zrobić ten remont, to musieliśmy wyczyścić całą kancelarię. Było tego mnóstwo, tych papierów, pełnomocnictw, no to w ogóle były niesamowite ilości. W [19]85 roku 35 tysięcy zapłaciliśmy za wystanie

listem poleconym dokumentów za granicę. A ja zarabiałam wówczas 1800. Nikt się nie odezwał, żadnego zwrotu nie było, w związku z czym wszystko chyba trafiło pod właściwy adres. W [19]89 rozdzwoniły się telefony w sprawie dokumentów, które są przechowywane na pewno u mecenasa, bo to o różne rzeczy chodziło, między innymi o jakieś tam sprawy majątkowe. Więc naprawdę ludzie mnie straszili sądami, w ogóle Bóg wie czym. Ja już nie trzymałam przecież dowodów nadania po tylu latach, no cztery lata, ileż to można trzymać, w każdym razie zostały wyrzucone.

Data i miejsce nagrania	2018-04-16, Lublin
Rozmawiał/a	Joanna Majdanik
Redakcja	Natalia Boczek
Prawa	Copyright © Ośrodek "Brama Grodzka - Teatr NN"